

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Jeg tillader mig herved at forelægge Forslag til Lov angaaende Anlæg af et Færgeleje ved Rudkøbing Havn m. m., hvorefter Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til at give Langelands-Banen Tilladelse til Anlæg af et saadant Færgeleje og til at udvide sin Aktiekapital med 340 000 Kr. samt til at udstede Præferenceaktier for Beløbet. Staten skal ifølge Lovforslaget yde et Tilskud, som svarer til Halvdelen af Udgifterne, mod at faa Halvdelen af de udstedte Fortrinsaktier. Lovforslaget er enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting.

Dette Anlæg er et Led i Anlægget af en Færgeforbindelse mellem Svendborg og Rudkøbing, som skulde sætte Langelands-Banen i Forbindelse med den sydfynske Jernbane og derigennem med det øvrige Jernbanenet i Danmark ved den Overførelse af Banevogne, der derved skulde kunne finde Sted. De forskellige andre Parter i Sagen, Det sydfynske Jernbaneselskab, Svendborg Byraad og Det sydfynske Dampskibsselskab klarer selv deres forskellige Anlæg, dels Færgelejet paa Fynssiden, dels Dampfærgerne, ved egne Midler, men Langelands-Banen, hvis Færgeanlæg bliver det største og dyreste, fordi Rudkøbing Havn er for lille til at rumme Færgeanlægene, nødsages til at udvide sin Aktiekapital. Der er af Banens Aktionærer, Amt og Sognekommuner, tegnet 116 895 Kr. og af private 53 105 Kr. Under Hensyn til, at man har maattet gaa til private for at faa tegnet denne Aktiekapital, har man set sig nødsaget til at gaa til at udstede Præferenceaktier, men der er jo ikke nogen Betænkelighed derved for Staten, naar den for sit Tilskud faar den samme Fortrinsstilling. Jeg tillader mig i øvrigt at henvise til de Bemærkninger, der findes i Lovforslaget, saaledes som det er fremsat i Folketinget. Der er truffet betryggende Overenskomster til alle Sider. Alle Parter, deriblandt Rudkøbing, som ikke deltager i Aktietegningen, er enige, Besejlingsforholdene er undersøgt, og der foreligger Erklæring fra Dampskibsselskabet om, at de er tilfredsstillende. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

I. A. Hansen (4de Kreds): Jeg vil gerne indlede mine Udtalelser om denne Sag med at rette en Tak til den højtærede Minister for offentlige Arbejder for den Velvillie og Forstaaelse, han har udvist overfor de i denne Sag interesserede Parter, hvorved det bliver muligt at realisere et Ønske, som i

hvert Fald Langelænderne og særlig de af dem, der er knyttet til Langelands-Banen, i mange Aar har næret, nemlig at faa knyttet vort Banenet, saa godt som det efter Forholdene er muligt, til den Del af Landets øvrige Baner, som kan have Betydning for os.

Overfor dette høje Ting behøver jeg neppe, især under Henvisning til den højtærede Ministers Udtalelser ved Sagens Forelæggelse og de udtømmende Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, at gøre nærmere Rede for, hvilke Fordele en saadan Færgeforbindelse med Overførelse af Jernbanevogne vil have. Jeg skal kun pege paa, at Langelands landøkonomiske Forening, der tæller 1 300—1 400 Medlemmer, skriftligt har anbefalet Sagen og fremhævet, at man ved en saadan Forbindelse undgaar Omladning ved Forsendelsen af Husdyr og Produkter. Og her drejer det sig ikke alene om den Fordel, det er saavel for Afsenderen som for Modtageren at slippe for Omladningsudgifterne, men endnu mere om den indirekte Fordel, at vore Husdyr og særlig vore Mejeriprodukter ved den hurtigere og bedre Forsendelse vil fremkomme til Bestemmelsesstedet i en betydelig bedre Form end nu og derved kunne opnaa en højere Pris. Dernæst vil jeg pege paa de Fordele, som en saadan Forbindelse kan medføre, f. Eks. ved Forsendelsen af Sukkerroer, Sukkeraffald, Halm, Hø o. s. v., altsammen noget, som vi praktisk talt er afskaaret fra at forsende under de nuværende Forhold, idet Forsendelsesomkostningerne vilde blive alt for store. Af Varer, som vi skal indføre betydelige Mængder af, og for hvilke Omladningsudgifterne og Varesnes Behandling spiller en stor Rolle, skal jeg nævne Teglværksprodukter, idet der ikke paa Langeland er mere end eet Teglværk i Brug, og dette ligger paa Nordspidsen af Øen.

Alt i alt forekommer det mig, at der ikke mangler Grunde for dette Lovforslags Gennemførelse, og jeg ser ikke, at man træder berettigede Interesser for nær ved at gennemføre det. Tanken om en saadan eller en lignende Forbindelse er da heller ikke af ny Dato. Længe før Tanken om en Bane paa Langeland antog fast Form, forsøgte man, om det ikke var muligt at interessere Staten for en fast Forbindelse mellem Svendborg og Langeland ved Anlæg af en Bro mellem Svendborg og Taasinge, saaledes at det var muligt at føre en Jernbane over, fortsættende over Taasinge og Siø ved Hjælp af en Dæmning mellem disse to Øer for endelig at afslutte med en Hængefærgebro mellem Siø og Rudkøbing. Staten viste sin Interesse for Sagen ved at foretage